

4. neděle velikonoční rok A (2026)

1. čtení – Sk 2,14a.36-41

Bůh ho ustanovil Pánem a Mesiášem.

Čtení ze Skutků apoštolů.

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštolů) a slavnostně promluvil k lidem: „Ať je úplně jasno celému izraelskému národu toto: Pánem a Mesiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.“ Když to uslyšeli, proniklo jim to srdce a ptali se Petra i ostatních apoštolů: „Bratři, co máme dělat?“ Petr jim odpověděl: „Obráťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha Svatého. Vždyť to zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ Ještě mnoha jinými slovy je zapřísahal a vybízel: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.

Mezizpěv – Žl 23,2-3a.3b-4.5.6

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Nebo: *Aleluja.*

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout,
občerstvuje mou duši.

Vede mě po správných cestách,
pro svoje jméno.
I kdybych šel temnotou rokle,
nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.
Tvůj kyj a tvá hůl,
ty jsou má útěcha.

Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.

Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.

2. čtení – 1 Petr 2,20b-25

Vrátili jste se k pastýři svých duší.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Milovaní! Když děláte dobře, a přesto musíte trpět, je to milé Bohu. K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. 'On nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.' Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo (kříže), abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší.

Zpěv před evangeliem – Jan 10,14

Aleluja. Já jsem dobrý pastýř, praví Pán, znám svoje ovce a moje ovce znají mne. Aleluja.

Evangelium – Jan 10,1-10

Já jsem dveře k ovcím.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Ježíš jim pověděl toto přirovnání, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci. Ježíš proto řekl znovu: „Amen, amen, pravím vám: Já jsem dveře k ovcím. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neuposlechly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly v hojnosti.“

Homilie

Drazí bratři a sestry!

dnešní evangelium nám přináší obraz, který je na první pohled jednoduchý: ovce a pastýř. Ježíš říká, že ovce slyší hlas svého pastýře, znají ho a jdou za ním. Cizí hlas je nezmate, protože důvěřují tomu pravému.

Možná si řekneme: co má společného tento obraz s naším dnešním životem? Vždyť nežijeme mezi stády ovcí. A přece je toto evangelium velmi aktuální.

Každý člověk potřebuje orientaci. Každý z nás potřebuje vědět, kudy jít, jak se rozhodovat, komu důvěřovat. Bůh nás stvořil se smysly, které nám pomáhají orientovat se ve světě. Zrak nám pomáhá vidět cestu, sluch nám umožňuje slyšet hlas druhých, hmat nám dává jistotu kontaktu a blízkosti.

Když některý smysl zeslábne nebo ho ztratíme, život se stává těžším. Člověk je nejistý, dezorientovaný, někdy i bezradný. Najednou jsou obtížné i obyčejné věci.

A právě dnešní evangelium mluví o jednom zvláštním druhu slyšení — o slyšení Božího hlasu.

Ježíš není jen vypravěčem podobenství o pastýři. On sám je tím Dobrým pastýřem. A my jsme ty ovce. To znamená, že i dnes k nám mluví. Nejen kdysi v Galileji, ale právě teď, v našem životě.

Otázka ale zní: slyšíme ho?

Ne proto, že by Bůh mlčel. On nemlčí. Mluví v evangeliu, v Písmu svatém, v našem svědomí, v událostech života, někdy i skrze druhé lidi.

Problém často není v tom, že Bůh nemluví. Problém je v tom, že my neposloucháme.

Kolik hluku je dnes kolem nás. Telefon, zprávy, sociální sítě, neustálý spěch, starosti, povinnosti. Tolik hlasů nás oslovuje, tolik věcí si žádá naši pozornost. A mezi tím vším Boží hlas snadno zanikne.

Někdy člověk dobrovolně vypíná sluch vůči Bohu. Ne proto, že by nevěřil, ale protože „na to nemá čas“. A přitom právě Boží slovo je tím, co člověku vrací směr.

Když jedeme autem na delší cestu, vezmeme si mapu nebo zapneme GPS. Nikdo rozumný neřekne: „Já to zvládnou naslepo.“ Víme, že bez orientace bychom bloudili, ztráceli čas i síly.

A přesto mnozí zkouší žít bez evangelia. Bez modlitby. Bez naslouchání Bohu.

Pak přichází zmatek, únava, zklamání a člověk se ptá: Proč jsem se zase ztratil?

Kristus nám dnes říká: Poslouchej můj hlas. Ne proto, aby nám přidal další povinnost, ale aby nám pomohl žít lépe. Evangelium není břemeno. Je to světlo. Je to mapa. Je to hlas pastýře, který zná cestu.

Možná někdo řekne: Já nevím, kde začít. Odpověď je jednoduchá — začni evangeliem. Otevři Písmo svaté. Přečti si několik veršů. Nepotřebuješ všechno pochopit hned. Stačí začít.

To, čemu porozumíš dnes, může změnit tvůj zítřek.

Bratři a sestry,

Bůh mluví. Mluví ke mně. Mluví k tobě.

Otázkou není, zda mluví.

Otázkou je, zda chceme slyšet.

Prosme dnes Pána, aby nám otevřel uši srdce, abychom poznali jeho hlas, důvěřovali mu a nechali se jím vést.

Protože jen hlas Dobrého pastýře vede k životu.

Amen.